

Prima instanță: C.Vârlan
Instanța de apel: M.Anton, D.Manole, A.Panov

dosarul nr. 2ra-2292/14

Î N C H E I E R E

20 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență
Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Tatiana Vieru
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Ministerul Finanțelor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Marin Tofan împotriva Ministerului Finanțelor, intervenienților accesorii Ministerul Justiției și Procuraturii Generale cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat în rezultatul atragerii ilegale la răspundere penală,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 3 aprilie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Marin Tofan, au fost admise apelurile declarate de către Ministerul Finanțelor, intervenienții accesorii Ministerul Justiției și Procuraturii Generale și a fost modificată hotărârea judecătorei Râșcani municipiul Chișinău din 30 octombrie 2013, prin micșorarea sumei încasate în calitate de prejudiciului moral

c o n s t a t ă

La 12 octombrie 2011, Marin Tofan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor, intervenienților accesorii Ministerul Justiției și Procuraturii Generale cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat în rezultatul atragerii ilegale la răspundere penală.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 12 septembrie 2007 a fost inițiată cauza penală nr.2007210177 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.i) Cod penal, în cadrul căreia acesta a fost recunoscut bănuț prin ordonanța din 17 septembrie 2007, iar prin ordonanța din 04 martie 2009 s-a dispus punerea reclamantului sub învinuire, prin rechizitoriul din 06 martie 2009, fiind

învinuit de faptul că prin acțiuni premeditate ar fi comis infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(2) lit.i) Cod penal.

Mai indică reclamantul că prin sentința Judecătoriei Criuleni din 28 septembrie 2009 reclamantul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 2 ani.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 1 februarie 2010 reclamantul a fost achitat pe motiv că fapta nu a fost comisă de reclamant.

Menționează reclamantul că el a avut calitatea de bănuit pe termen de 530 de zile, de învinuit 2 zile, acestuia i-a fost aplicată măsura preventivă sub forma obligației de nepărăsire a localității până la data de 28 septembrie 2009, iar calitatea de inculpat a avut-o 200 zile și de condamnat 150 zile.

Mai indică reclamantul cu trimitere la art.7 și 8 al Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 că a suportat cheltuieli pentru asistența juridică acordată în mărime de 5 000 lei, cheltuieli efectuate în legătură cu chemările la organul de urmărire penală în mărime de 100 lei, în procuratură 100, în instanța de judecată 500 lei, iar antecedentele penale au constituit un impediment în angajarea în câmpul muncii, ce a generat un prejudiciu în mărime de 23 600 lei pentru perioada 1 iunie 2009 – 1 februarie 2010 reieșind din salariul mediu pe economie pentru anul 2009 în mărime de 2950 lei lunar, cheltuieli ce urmează a fi încasate, în opinia reclamantului.

La fel mai indică reclamantul că a suferit un prejudiciu moral evaluat de acesta la suma de 50 000 lei pe care o consideră echitabilă reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice.

Cere reclamantul încasarea din bugetul de stat în beneficiul lui în calitate de prejudiciu material suma în mărime de 29 300 lei, iar în calitate de prejudiciu moral suma de 50 000 lei.

Prin hotărârea judecătoriei Rîșcani mun.Chișinău din 30 octombrie 2013 acțiunea a fost admisă parțial, încasându-se în beneficiul reclamantului cu titlu de prejudiciu moral suma în mărime de 25 000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 3 aprilie 2014 a fost respins apelul declarat de către Marin Tofan, au fost admise apelurile declarate de către Ministerul Finanțelor, intervenienții accesorii Ministerul Justiției și Procuraturii Generale și a fost modificată hotărârea judecătoriei Râșcani mun.Chișinău din 30 octombrie 2013, prin micșorarea sumei în calitate de prejudiciului moral de la 25 000 lei până la 7 000 lei.

La 30 mai 2014, Ministerul Finanțelor, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și nici cu hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Mai mult ca atât, consideră recurentul că ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către recurentul Ministerul Finanțelor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurentul Ministerul Finanțelor ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul recurentului Ministerul Finanțelor se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Tatiana Vieru

Ion Druță